

Sygn. akt IV U 705/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 października 2016 roku

Sąd Okręgowy w Tarnowie IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSO Kazimierz Kostrzewa

Protokolant: protokolant sądowy Marta Bartusiak

po rozpoznaniu w dniu 11 października 2016 roku w Tarnowie na rozprawie

sprawy z odwołania Z. J.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

z dnia 13 czerwca 2016 roku nr (...)

w sprawie Z. J.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T.

o dodatkową opłatę

I. zmienia zaskarżoną decyzję stwierdzając, że Z. J. nie ma obowiązku uiszczenia dodatkowej opłaty w wysokości 25,55 zł z tytułu nieterminowego przekazania przez ZUS składek do Otwartego Funduszu Emerytalnego za wskazany miesiąc;

II. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. na rzecz odwołującego Z. J. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sygn. akt IV U 705/16

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 11 października 2016 r.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. decyzją z dnia 13 czerwca 2016 r. działając na podstawie art. 47 ust. 10c i 10e ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121) wymierzył Z. J. dodatkową opłatę w wysokości 25,55 zł z powodu nieterminowego przekazania przez Zakład Ubezpieczeń Społecznych do otwartego funduszu emerytalnego składki za miesiąc grudzień 2003 r. z powodu przyczyn leżących po stronie płatnika składek. Opłata została naliczona, zgodnie z art. 47 ust. 10a powołanej ustawy w kwocie odpowiadającej wysokości odsetek, która jest ogłaszana przez Prezesa Zakładu Ubezpieczeń Społecznych w formie komunikatu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”. Powołując się na podane we wstępie przepisy ustawy systemowej ZUS argumentował, że wymierzona opłata dodatkowa zostanie przekazana do Otwartego Funduszu Emerytalnego na konto Pana M. J.. Za ubezpieczonego w dniu 19.01.2004 r. został złożony raport rozliczeniowy z błędnym imieniem, skutkiem czego było opóźnienie w przekazaniu składki na ubezpieczenie emerytalne na konto ubezpieczonego w OFE. Do Z. J. zawiadomienia w tej sprawie zostały wysłane w dniach:

26.05.2004 r., 01.02.2008 r., 30.03.2009 r., 21.05.2009 r., 27.07.2009 r., 26.11.2012 r. Z uwagi na brak reakcji płatnika składek na powyższe zawiadomienia ZUS we własnym zakresie skorygował błędny raport w dniu 11.04.2013 r.

Z. J. w odwołaniu od tej decyzji domagał się jej uchylecia oraz umorzenia postępowania i zasądzenia od organu rentowego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wg norm przepisanych. Odwołujący zarzucił zaskarżonej decyzji naruszenie art. 47 ust. 10c i 10e ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez błędne jego zastosowanie w sytuacji gdy organ nie zawiadomił płatnika w terminie wskazanym w art. 47 ust. 9 powołanej ustawy oraz art. 47 ust. 9 i 10d ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych poprzez jego niezastosowanie i wysłanie zawiadomienia w terminie 15 i 30 dniowym określonym odpowiednio w art. 47 ust. 9 i art. 47 ust. 10d powołanej ustawy. Odwołujący podniósł, że w niniejszej sprawie organ rentowy wysłał zawiadomienia po ponad 5-ciu miesiącach po złożeniu raportu z błędnym imieniem. Terminy ustawowe do złożenia zawiadomień zostały przekroczone czego skutkiem zgodnie z treścią przywołanych przepisów jest brak możliwości nałożenia opłaty dodatkowej.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumenty zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Z. J. jako płatnik składek w dniu 19.01.2004 r. złożył raport rozliczeniowy za ubezpieczonego M. J. z błędnym imieniem, skutkiem czego było opóźnienie w przekazaniu składki na ubezpieczenie emerytalne na konto ubezpieczonego w OFE. Organ rentowy wysłał w tej sprawie do odwołującego zawiadomienia w dniach: 26.05.2004 r., 01.02.2008 r., 30.03.2009 r., 21.05.2009 r., 27.07.2009 r., 26.11.2012 r.

(dowód: akta rentowe ZUS)

Powyższe okoliczności Sąd ustalił w oparciu o dokumenty urzędowe, stanowiące stosownie do art. 244 § 1 kpc. dowód tego co zostało w nich urzędowo zaświadczone, dokumenty te nie były nadto w żaden sposób kwestionowane przez strony dlatego też zostały w całości uznane przez Sąd za wiarygodne i prawdziwe oraz zeznania odwołującej słuchanej w charakterze strony. Sąd uznał jej zeznania za wiarygodne, gdyż były spójne, logiczne i zgodne z zasadami doświadczenia życiowego.

Sąd rozważył, co następuje:

Odwołanie jest zasadne.

Kwestią sporną pomiędzy stronami było ustalenie, czy zasadnie organ rentowy wymierzył odwołującemu dodatkową opłatę na podstawie art. 47 ust. 10c i 10e ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz. U. z 2015 r., poz. 121).

Stosownie do treści art. 47 ust. 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych przekazanie składki do otwartego funduszu emerytalnego przez Zakład następuje niezwłocznie, nie później jednak niż w ciągu 15 dni roboczych, licząc od otrzymania składki opłaconej przy użyciu dokumentów płatniczych, raportów miesięcznych i deklaracji. W myśl art. 47 ust. 10c powołanej ustawy jeżeli nie nastąpiło przekazanie przez Zakład składki do otwartego funduszu emerytalnego w terminie z powodu nieprzekazania lub przekazania błędnego zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych, zgłoszenia płatnika składek, imiennego raportu miesięcznego, deklaracji rozliczeniowej, dokumentu płatniczego lub zlecenia płatniczego, Zakład wymierza płatnikowi składek lub instytucji obsługującej wpłaty składek dodatkową opłatę. Zgodnie z art. 47 ust. 10d powołanej ustawy Zakład przesyła płatnikowi składek lub instytucji obsługującej wpłaty składek zawiadomienie o nieprzekazaniu lub przekazaniu błędnego dokumentu, o którym mowa w ust. 10c, nie później niż w ciągu 30 dni, licząc od następnego dnia po upływie terminu określonego w ust. 9.

Dodatkową opłatę, o której mowa w ust. 10c, Zakład ustala, w drodze decyzji, w wysokości odsetek, określonych w ust. 10a, od kwoty nieprzekazanej w terminie składki na otwarte fundusze emerytalne, za okres od następnego dnia

po upływie terminu określonego w ust. 9 do dnia otrzymania prawidłowych dokumentów wymienionych w ust. 10c. (art. 47 ust. 10e powołanej ustawy).

Sąd Apelacyjny w Rzeszowie wyrokiem z dnia 14 października 2015 r. III AUa 539/15 stwierdził, że bezwzględny warunkiem do wymierzenia płatnikowi składek dodatkowej spornej opłaty, jest wywiązywanie się przez organ rentowy z obowiązku zawiadomienia płatnika o nieprzekazaniu lub przekazaniu błędnego dokumentu, o którym mowa w ust. 10c art. 47 u.s.u.s., nie później niż w ciągu 30 dni licząc od następnego dnia po upływie terminu określonego w ust. 9 art. 47 ustawy. Niezawiadomienie przez organ rentowy płatnika o nieprzekazaniu, lub przekazaniu błędnego dokumentu, o którym mowa w ust. 10c art. 47 cytowanej ustawy, a nawet i niedochowanie tego terminu przez organ rentowy - który zobowiązany jest do kontroli dokumentów płatniczych, raportów i deklaracji - nie daje możliwości skorzystania przez organ rentowy z możliwości wymierzenia opłaty dodatkowej.

(LEX nr 1843046).

Z okoliczności sprawy wynika, że odwołujący ma rację zarzucając organowi naruszenie art. 47 ust. 9 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych. W sprawie nie było sporu co do okoliczności faktycznych i jak przyznał organ rentowy odwołujący złożył błędny raport rozliczeniowy w dniu 19.01.2004 r., a pierwsze zawiadomienie w tej sprawie przesłał Z. J. w dniu 26.05.2004 r. następnie czynność tę powtarzał jeszcze w dniach: 01.02.2008 r., 30.03.2009 r., 21.05.2009 r., 27.07.2009 r., 26.11.2012 r. zatem należy uznać, że organ rentowy nie dochował terminu określonego w art. 47 ust. 10c powołanej ustawy, a skoro tak to nie miał podstawy do wymierzenia płatnikowi składek dodatkowej opłaty. Z przytoczonych przepisów ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wynika, że bezwzględny warunkiem do wymierzenia płatnikowi składek dodatkowej opłaty, o jakiej mowa wyżej, jest wywiązanie się przez organ rentowy z obowiązku zawiadomienia płatnika o nieprzekazaniu lub przekazaniu jak w przypadku odwołującego błędnego dokumentu, o którym mowa w ust. 10c art. 47 tej ustawy, nie później niż w ciągu 30 dni, licząc od następnego dnia po upływie terminu określonego w ust. 9 art. 47 powyższej ustawy. Niedochowanie tego terminu przez organ rentowy i niezawiadomienie w ściśle określonym czasie o złożeniu błędnego raportu rozliczeniowego - pozbawia organ rentowy możliwości wymierzenia opłaty dodatkowej i obciążenia nią płatnika składek. Brzmienie art. 47 ust. 10d powołanej ustawy jest rygorystyczne i musi być interpretowane ściśle.

Zatem zaskarżona decyzja organu rentowego nie jest słuszna.

Sąd wobec tych okoliczności na zasadzie art. 477¹⁴§2 kpc, orzekł jak w pkt. I wyroku.

Odwołujący w toku postępowania korzystał z pomocy pełnomocnika i Sąd na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z §9 ust. 2 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie (Dz.U. z 2015 r. poz. 1800) zasądził w pkt. II wyroku na rzecz Z. J. od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w T. kwotę 180 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.